

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Urto/3/2014
Identifikačné číslo spisu:	9014899236
Dátum vydania rozhodnutia:	16.04.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Gabriela Šimonová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:9014899236.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí konanom dňa 16. apríla 2014, v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Gabriely Šimonovej a sudcov JUDr. Pavla Farkaša a JUDr. Pavla Polku v konaní o uznanie cudzieho rozhodnutia, prerokoval odvolanie odsúdeného F. N. , proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave, z 30. januára 2014, sp. zn. 2 Ntc 11/2013, a rozhodol

rozhodol:

Podľa § 518 ods. 4 Tr. por. odvolanie odsúdeného F. N. sa z a m i e t a .

Odôvodnenie

Krajský súd v Bratislave rozsudkom zo dňa 30. januára 2014, sp. zn. 2 Ntc 11/2013, podľa § 17 ods. 1 zák. č. 549/2011 Z.z. rozhodol o čiastočnom uznaní rozsudku Krajského súdu Leoben, sp. zn. 10 Hv 55/13d, zo dňa 10. júna 2013, ktorým bol F. N., nar. XX. F. XXXX v Z., občan Slovenskej republiky uznaný vinným zo spáchania zločinu profesionálnej krádeže z časti vlámaním podľa § 127, § 129 č.1 a 2, § 130 druhá veta, druhý prípad Trestného zákonníka Rakúskej republiky z časti ako spolupáchateľ podľa § 12 tretí prípad Trestného zákonníka Rakúskej republiky (bod A./ I./1./, II./1./2.3./, IV.) a prečinov odcudzenia nehotovostných platobných prostriedkov podľa § 241e ods. 3 Trestného zákonníka Rakúskej republiky (bod C./II.) na tom skutkovom základe ako je to uvedené vo výrokovej časti napadnutého rozsudku. Za to mu bol uložený trest odňatia slobody na tridsať mesiacov.

Krajský súd zároveň rozhodol o zaradení odsúdeného na výkon trestu podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. Slovenskej republiky do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie odsúdený F. N.. V odôvodnení odvolania uviedol, že konanie u uznaní rozsudku súdu Rakúskej republiky bolo vykonané bez jeho vedomia a rozsudku krajského súdu neporozumel. Trest odňatia slobody by chcel vykonávať na území rakúskej republiky, kde žijú aj jeho príbuzní.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preskúmal napadnuté rozhodnutie ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil, že odvolanie odsúdeného nie je dôvodné.

Po predložení žiadosti štátu pôvodu o uznanie a výkon citovaného rozhodnutia, po písomnom vyjadrení prokurátora rozhodol v zákonnej lehote o predmetnej otázke na neverejnom zasadnutí Krajský súd v Bratislave, ako súd vecne a miestne príslušný. Postupoval tak na podklade predloženého procesného spisu obsahujúceho všetky nevyhnutné dôkazy a pretože dôvod na odmietnutie uznania a výkonu rozhodnutia podľa § 16 nezistil, v súlade s § 17 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z.z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zákona č.221/2006 Z.z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov rozhodol spôsobom uvedeným vo výrokovej časti napadnutého rozsudku.

Ďalej najvyšší súd zistil, že krajský súd postupoval v súlade s ustanovením § 15 ods. 1 zákona o uznávaní a výkone rozhodnutí, keď si pre rozhodnutie o uznaní predmetného rozhodnutia zabezpečil aj vyjadrenie Krajskej prokuratúry v Bratislave, pričom prokurátorka vo svojom vyjadrení k čiastočnému uznaniu rozhodnutí zaujala kladné stanovisko.

Krajský súd posudzujúc obojstrannosť trestnosti postupoval správne, keď uznal vyššie citovaný rozsudok súdu Rakúskej republiky len v častiach týkajúcich sa trestných činov trestných aj podľa právneho poriadku Slovenskej republiky a nie aj vo vzťahu k prečinom zatajovania listín/dokladov podľa § 229 ods. 1 Trestného zákonníka Rakúskej republiky a zločinu prechovávačstva podľa § 164 ods. 1, ods. 4 prvá veta, druhý prípad a druhá veta Trestného zákonníka Rakúskej republiky, ktoré skutky nie sú trestnými činmi podľa právneho poriadku Slovenskej republiky.

Najvyšší súd, rovnako ako súd krajský, nezistil žiadny dôvod na odmietnutie uznania a výkonu predmetného rozhodnutia uvedený v ustanovení § 16 zákona o uznávaní a výkone rozhodnutí, a to ani dôvod uvedený v § 16 ods. 1 písm. g/ predmetného zákona (odsúdený neudelil súhlas s odovzdaním a výkonom rozhodnutia, hoci sa jeho súhlas vyžaduje). V tejto súvislosti najvyšší súd poukazuje na článok 6 bod 2 písm. a/, písm. b/ Rámcového rozhodnutia, podľa ktorého sa súhlas odsúdenej osoby nevyžaduje, ak rozsudok spolu s osvedčením postupuje členskému štátu, ktorého štátnu príslušnosť má odsúdená osoba a v ktorom žije a po jej prepustení z výkonu trestu odňatia slobody by bola z Rakúskej republiky vyhostená do Slovenskej republiky.

Taktiež správne postupoval krajský súd, keď pri čiastočnom uznaní predmetného rozhodnutia rozhodol podľa § 17 ods. 1 zákona o uznávaní a výkone rozhodnutí a akceptoval výrok o vine a uznal aj výrok o treste tým, že ho ponechal bez premeny, keďže nezistil existenciu dôvodov uvedených v § 17 ods. 2, ods. 3 zákona o uznávaní a výkone rozhodnutí. S ohľadom na druh trestu, dĺžku jeho trvania a trestnú sadzbu je takýto postup zlučiteľný s právnym poriadkom Slovenskej republiky.

Prvostupňový súd nepochybil ani v prípade, keď odsúdeného F. N. v zmysle § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. zaradil na výkon trestu odňatia slobody do ústavu so stredným stupňom stráženia, keďže odsúdený bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

K odvolacím námietkam odsúdeného možno len uviesť, že boli Najvyšším súdom Slovenskej republiky vyhodnotené ako nedôvodné, nakoľko rozhodnutie súdu o uznaní a výkone cudzieho rozhodnutia má svoj presný procesný postup a vyžaduje splnenie určitých materiálnych podmienok, predovšetkým podľa § 15 a nasl. zákona č. 549/2011.

Ustanovenie § 16 ods. 1 písm. a/ až l/, ods. 2 zák. č. 549/2011 Z.z. vymedzuje dôvody odmietnutia uznania a výkonu cudzieho rozhodnutia a v prípade, ak súd nezistil takéto dôvody na jeho odmietnutie a výkon, rozhodne o uznaní rozhodnutia a súčasne aj o tom, že sa rozhodnutie vykoná (§ 17 ods. 1 zák. č. 549/2011 Z.z.).

Z citovaných ustanovení uvedenej zákonnej normy vyplýva, že prvostupňový súd, v prípade štátneho občana Slovenskej republiky odsúdeného na trest odňatia slobody v niektorom z členských štátov Európskej únie, za predpokladu splnenia zákonných podmienok ustanovení § 15 a § 16 nemôže konať

inak, než na základe návrhu Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky (spolu s osvedčením čl. 5 Rámcového rozhodnutia Rady 2008/909/SVV z 27. novembra 2008), cudzie rozhodnutie uznať.

Z pohľadu vyššie uvedeného sú odvolacie námietky odsúdeného F. N. irelevantné, a ako také ich odvolací súd nemohol akceptovať. Z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky jeho odvolanie zamietol ako nedôvodné.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.